

CZ 512

TERÄKSEN, MUOVIN JA ALUMIININ LIITTO

Ceska Zbrojovka:n pienoiskiväärimallistoon tuotiin vuonna 2010 paljon uudistuksia ja samalla vanhat mallinimet ovat tippumassa pois katalogista. Pulttilukkoisten puolella muutokset eivät ole erityisen dramaattisia, mutta itselataavan pienoiskiväärin tapauksessa vanha 511-malli korvattiin täysin uudistetulla mallilla CZ 512.

TEKSTI: TERO KUITUNEN

CZ 511, joka on esitelty Rekylin numerossa 2/2007, edusti perinteistä asevalmistustapaa ja -taitoa. Aseessa oli tukki ja raudat ja osat oli valmistettu paljon koneistusaiakaa vaativilla menetelmillä. Tuloksena oli jämerä take-down-ominaisuudella varustettu pienoiskivääri, joka hakkasi tarkkuudessa suuren joukon pulttilukkoisiaakin.

Vuonna 2010 aika ja markkinatalous olivat kuitenkin ajaneet 511:n kiinni ja tehdas on ollut pakotettu etsimään uuden tavan valmistaa vastaava ase. Vaikka mallinimi muuttui vain numerolla, on uusi ase täysin eri aikakaudelta. Luonnollisesti toimintaperiaate on säilynyt samana ja myös aseiden ulkonäössä on tiettyjä yhteneväisyyksiä, mutta muutoin suunnittelijat ovat aloittaneet puhtaalta pöydältä.

KAUNEUS ON KATSOJAN SILMÄSSÄ

Aseiden ulkonäkö on, subjektiivisuudestaan riippumatta, usein harastajien keskustelun aiheena uuden asemallin ilmestyessä. CZ 511 ulkonäkö on juuri sopiva kirjoittamaan tällaista keskustelua, koska sen ulkomuoto on omintakeinen, mutta samalla siinä on jotain tuttua. Itse jouduin pohtimaan hetken ennen kuin tajusin missä olen nähnyt sen aiemmin. CZ:n uutuudessa on samaa näköä pumpputoimisten kivääreiden, kuten Remington 7600. Saattaapa siitä tulla mieleen Crossmanin Pumpmaster 760 -ilmakiväärinkin.

Mutta jos keskitytään vain ruutiaseisiin, on CZ omilla poluillaan. Viime aikoina itselataava pienoiskivääri on asetyypinä ollut miltei kaikkien suurten asevalmistajien kiinnostuksen kohteena ja tyypillinen uusi asemalli on ollut militaaristisella ulkonäöllä ryyditetty. CZ:n uutuus poikkeaa piristävällä nykyisestä valtavirrasta ollen ulkoisesti lopulta hyvinkin perinteinen. Tällaisen aseiden lanseeraaminen on todennäköisesti fiksu päätös, koska .22LR-arskojen ja muiden näköisaseiden markkinoilla alkaa olla melkoinen tungos. Uskon, että vanhoillinen ulkonäkö on tarkoitettu houkuttelemaan sitä varsin suurta asiakaskuntaa, jolle sotilasaseen näköinen pienoiskivääri ei ole edes vaihtoehto.

Mutta vaikka ulkonäkö on piekariarskoja vanhoillisempi, on CZ ottanut suuren harppauksen valmistustekniikassa ja aseiden rakenteessa. Muutosta kuvaa sanan ”modulaarinen” ilmestyminen aseeseen yhteyteen.

UUSIIN PUIHIIN

Modulaarisuus ei välttämättä ole se sana, joka itselle tulisi ensimmäisenä mieleen, mutta se pitää periaatteessa paikkansa. Ensin avataan kädensijan alapuolella oleva ruuvi esimerkiksi kolikkoa apuna käyttäen, jonka jälkeen kädensija lähtee irti ja sen alta kehyksen etureunasta paljastuu ristitappi. Se työnnetään esimerkiksi edellä mainitulla ruuvilla paikoiltaan, jonka jälkeen raudat, tai tarkemmin ottaen piip-

Avotähtäimet ovat epäsuhtaiset. Tunneloitu etutähtäin on erittäin hyvä, mutta takatähtäin karkeine säätöineen ei niinkään.

PERÄ ON SUUNNITELTU KIIKARITÄHTÄINTÄ VARTEN. AVOTÄHTÄIMILLÄ AMPUMA- ASENNOSTA TULEE LUONNOTON.

pu ja kehyksen alumiininen yläosa, pääsevät liukumaan eteenpäin. Kun lukon tappi on nykäisty paikoiltaan, irtoaa piippupaketti kehyksen alaosasta huollettavaksi. Alaosan materiaalina on lasikuituvahvisteinen polymeeri. Hieman karrikoiden CZ 512:n modulaarisuus on sitä, että aiemmin yhtenäisen kokonaisuus koostuu nyt useammasta osasta, joissa on käytetty aina tarkoituksenmukaisimmaksi katsottua materiaalia.

Jokainen hiemankin maailman menoa seurannut tietää, mikä on tällaisten muutosten lopullinen syy. Jotta nykyään markkinatuloudessa toimiva CZ voi jatkossakin pärjätä, sen on täytynyt etsiä edullisempi tapa valmistaa ase. Tämä on nähtävissä lähes kaikissa aseosa-alueissa aina piipun kiinnityksestä ja koneiston rakenteesta materiaalivalintoihin saakka.

Mutta, vaikka kustannuksia on karsittu, onko sillä lopulta merkitystä jos ase toimii luotettavasti ja on tarkka? Minun mielestäni ei ole. Tokihan vanhoja hyviä aikoja voi haikailla, mutta ei esimerkiksi 512:n edeltäjäkään ollut täydellinen. Sen laukaisu oli karunpuolei-

nen ja omaan makuunsa sopimat-
tomat patruunat se runnoi armotta
rutuun.

MUUTAMA SANA TEKNIIKASTA

CZ512 koneisto on virtaviivaistet-
tu ja on nähtävissä, kuinka muiden
valmistajien aseista on katsottu
mallia. Esimerkiksi lukon palau-
tusemekanismissa on siirrytty käyt-
tämään kahta joustia, joiden karat
samalla ohjaavat lukkoa. Muutoin
lukko ohjautuu kehykseen. Rakene-
ne on siten mahdollisimman simp-
peli valmistaa.

Yksinkertainen on kuiten-
kin kaunista ja CZ:n tapauksessa
muutokset ovat toimivia. Viimeis-
tely ei ole huippuluokkaa, mut-
ta kuitenkin riittävän laadukasta
käyttöaseeseen. Mikään aseessa
ei nitise tai natise ja vakunnai-
set karheet siloittuvat nopeas-
ti käytössä. Kaiken kaikkiaan sii-
tä ei löydy yhtään selvästi heikkoa
kohtaa, joka olisi ilmiselvä ongel-
mien aiheuttaja. En pidä sellaise-
na edes polymeerin käyttämistä
kehyksessä, koska keinoaineiden
on todettu kestävän sellaisissa-
kin ampuma-aseissa, joissa rasi-
tukset ovat muutamaa kertaluok-
kaa suuremmat. Myös kehyksen

Yksi käyttäjän kannalta mukavimmista parannuksista on lipas. Ennen CZ:n pultilukot ja itselaturit käyttivät täysin erilaisia lippaita, mutta nyt ne ruokitaan samalaisista. CZ 512:ta on otettu käyttöön tehtaan pultilukkoisissa käytetyt ja hyväksi havaitut muovilippaat, joten lipashuolto on nyt huomattavasti helpompaa.

Perän irrottaminen on tarvittaessa helppoa. Kiinnitysruuviin pääsee käsiksi tavanomaisen mittaisella kuusioavaimella. Puuosat ovat lakattua pyökkiiä.

CZ512 korvaa perinteisen mallin CZ511.

Huoltopurkaminen on tiettyyn rajaan saakka yksinkertaista ja helppoa. Ensin irrotetaan etutukki. Etutukin kiinnitysruuvilla työnnetään ristitappi kehyksen etureunasta ja liu'utetaan kehyksen yläosaa eteenpäin. Viritintappi nykäistään irti ja kehyksen yläosa irtoaa. Lukkoa vedetään taaksepäin ja se nostetaan pois johteiltaan. Prosessissa palautinjouset puristuvat kasaan, joten tässä vaiheessa pitää olla tarkkana. Sama koskee sitten aseensa kokoamista: kaikkein hankalin vaihe on saada palautinjouset paikoilleen.

kaksiosaisuus vaikuttaa toimival-
ta ratkaisulta, vaikka siinä muovi
kohtaa alumiiniin. CZ on saanut
puoliskot istumaan niin tiiviis-
ti toisissaan, että osat eivät pääse
liikkumaan suhteessa toisiinsa.

Piippu on takapäästään 22 mm
paksu, josta se ohenee tasaisesti
suulle saakka, jossa läpimittaa on
14 mm. Piippu on valmistettu kyl-
mätkäkomalla ja sen pintakäsittely-
nä on sinistys. Rihlannousu on ta-
vanomainen 1 / 16 tuumaan, joten
se ei vakauta kaikkein raskasluoti-
simpia patruunoita, joita ei tosin
ole muutama vuoteen Suomen
markkinoilla ole edes ollut tarjolla.

YLLÄTYKSETÖNTÄ MENOA

Ampumaratareisut osoittivat, että
tehdas on korjannut syöttöongel-
mat. Patruunasta riippumatta toi-
minta on ollut poikkeuksellisen
varmaa. Ainoa häiriötä aiheuttanut
asia oli ensimmäisellä ratakäynnillä

mukana ollut CZ 455:n lipas, jonka
pitäisi olla täysin CZ 512:n lipas-
ta vastaava. Sillä kuitenkin tapah-
tui toistuvia syöttöhäiriöitä kaikilla
hitailla patruunoilla. Ilmiö on mysti-
nen, koska lippaista ei onnistuttu
löytämään eroja.

Kun käytössä oli aseensa oma lip-
pas, häiriöitä ei tullut ainoastaan. Ei,
vaikka käytössä oli laaja patruuna-
valikoima nopeusskaalan reunasta
toiseen ja luodinmuodoistakin ko-
keiltiin kaikki tavanomaiset. Luo-
tettavuudesta CZ 512 saakin kii-
tettävän arvosanan.

Koska itselataavan pienoiski-
vääriin piippu on kaukana vapaas-
ti värähtelevästä, ei odoteta huip-
putarkkuutta. Vanha CZ511 oli
kuitenkin juuri sellainen, eikä sen
tarkkuudessa ei ollut moitteen sij-
jaa. Entäpä uutuus?

CZ512:ssa rakenne on vastaava,
joten tarkkuuskokeen ampumajär-
jestelyssä pyrittiin kohdistamaan

kehyksen alaosa, lipaskuili ja laukaisukoneiston runko ovat lasikuituvahvisteista polymeeria. Kuili ja koneisto ovat omia komponenttejaan, jotka irtoavat taaksepäin kunhan perä on irrotettu. Tällaista purkamista ei kannata mennä huvikseen tekemään, koska koneiston akselit liukuvat helposti pois paikoiltaan ja hieman hölmöilemällä hukassa on pian useampiakin osia ja jousia.

Lukko osuu liikkeessaan polymeeripintoihin, joten koneisto kannattaa pitää öljyttynä.

Lipaskuulussa on tilaa myös pidemmälle .22 WMR-patruunalle. Niinpä .22LR-versiossa siellä on täytepala.

Piipun kiinnityksessä on luovuttu perinteisestä kierteestä ja otettu käyttöön sama tapa kuin CZ:n uusissa pultilukkopienoiskivääreissä. Piippuun on koneistettu kaksi viistöpintaa, joihin kehyksen läpi tulevat kaksi ruuvia nojaavat. Kuvassa kehyksen sisällä näkyy myös kookas ja toimiva ejektori.

